

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség

Irományszám: T/16019/8.

Érkezett: 2005 MAJ 31.

Módosító javaslat

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 94. §-ának (1) bekezdése alapján a **légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosításáról** szóló T/16019. számú törvényjavaslathoz a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 12. §-ában az Lt. 37. §-ának (2) bekezdése a következők szerint változik:

„(2) A nyilvános repülőtér – a közös felhasználású katonai és polgári repülőtér kivételével – és a polgári célú nem nyilvános repülőtér létesítésére, fejlesztésére és megszüntetésére [– a **Kormány előzetes egyetértése alapján – a miniszter a területileg illetékes települési (fővárosban a fővárosi) önkormányzattal egyetértésben] a polgári légügyi hatóság a területileg illetékes település (fővárosban a főváros és az érintett kerület) érvényes szabályozási terve, valamint az e törvény 39. § (1) bekezdése alapján meghozott kormányrendeletben meghatározott szabályok alapján ad engedélyt.**”

I n d o k o l á s

A módosító indítvány lényege, hogy kivonja a Kormány közvetlen (operatív) beavatkozása alól a repülőterek létrehozását, fejlesztését, megszüntetését. Ma már rendelkezünk mindazon törvényi közeggel, mely a Kormány bevonását az egyes operatív folyamatokba szükségtelessé teszi. A repülőterek fejlesztésének állandó akadálya az a hatalmas bürokrácia, amely az eljárás egészét, különösen az elejét jellemzi. Az, hogy a Kormány adjon engedélyt a repülőterek fejlesztésére egyértelműen idejemúlt gondolatot tartalmaz. Ez az elv nem tartható akkor, amikor megjelentek az államtól független (önkormányzati, magán) tulajdonosi struktúrában fejlesztendő és üzemeltetendő repülőterek. E tevékenység összeférhetetlensége akkor szembetűnő, ha figyelembe vesszük, hogy az állam tulajdonában van hazánk legnagyobb

repülőtere. Így az eredeti szöveg tartalma szerinti eljárás mindenképpen összeférhetetlen, amikor a tulajdonok sokszínűségét vizsgáljuk.

Szakítani kell azzal a túlhaladott gondolattól, hogy majd az állam meghatározza, hogy hol, milyen repülőtér hozható létre. Ezt majd eldönti a tulajdonos és a befektető, vagyis a PIAC. Az államot képviselő hatóságai pedig – a mindenkori szabályozók alapján – biztosítják a beruházás szakmai és törvényes rendjét.

A módosító indítvány elfogadása jelentősen javíthatja a befektetői érdeklődéseket, hiszen jelentős mértékben csökken a beruházás kockázata. A javaslat eredményeként megszűnik a tervezési költség kockázati tőkekénti szerepe. (A tervezési költség elérheti a 200 millió forintot is.) Kiiktatódik az a teljesen felesleges és hosszú eljárási rend, mely alapján – szélsőséges esetben – a Kormány piacvédelmi, vagy politikai döntésként kezelhessen egy térségi repülőtér fejlesztését, ezzel annullálva az addig befektetett nem kis előkészítési költségeket. Ráadásul ezen szerepével a Kormány mint egy kvázi hatóság működik!

A javaslat egy, a már meglévő törvényi háttérre támaszkodva működő automatizmusok által működtetett engedélyezési eljárási rend bevezetését feltételezi. (Ezért vannak a hatóságok!) Ezáltal érvényesül a tulajdonosok szabad akarata, a gyors döntéshozatali eljárási rend, csökken a beruházások potenciális kockázata.

Az önkormányzati szabályozási tervek alapul vételét az indokolja, hogy a döntéseknél sokkal konkrétabb és teljesebb információt kapjanak a befektetők és a hatóságok, mint egy általános érvényű önkormányzati határozat.

Budapest, 2005. május 30.

Bernáth Ildikó

Fidesz – Magyar Polgári Szövetség